

Finantsminister, hvorved Sagen muligt kunde fremmes.

Slensborg: Den høitærede Finantsminister har idag yttret, at det forelagte Udkast indeholdt den første Grundvold, og at den videre Udvikling maatte være forbeholdt senere Forhandlinger, samt at Garantien for, at Colonierne skulle komme i Besiddelse af de Rettigheder, der maatte være dem gavnlige, ikke søges ved at optage de Bestemmelser i Loven, som Udvalget har foreslaaet. Jeg kan ikke nægte, at jeg ogsaa her maa modsigde den ærede Finantsminister. Vi have tilladt os i vor Betænkning om Mangelen af en saadan Grundvold, det vil sige en mere udførlig Grundvold end den, Udkastet indeholder, at yttre: „Mangelen af en saadan Grundvold kan den ved Udkastets § 5 Colonialraadet giyne Petitionsret ikke erstatte, thi, indskrænker man sig hertil, skydes, ikke at tale om, at Initiativet helst bør komme fra Regjeringen, Ordningen af det hele coloniale Forhold ud i en uvis, maaffee fjern Fremtid“. Hvad vi her have anført, maa jeg tillade mig at urgere. Jeg troer ikke, at Colonialraadets Petitionsret kan erstatte Mangelen af fuldstændige Grundbestemmelser for Colonierne. Naar man, saaledes som Udkastet tenderer til, vil skyde Alt ud af Loven, saa kunde det vel være sandsynligt, at der ikke kom Noget ind i den igjen, at der ikke kom en eneste Rettighed ind i den. Jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at de fornødne Kræfter, at Lysten til at tage Initiativet allerede nu fattes, og at de langt mere ville fattes, naar man ikke veed, hvorfor og til hvad Maal man arbejder; naar man ikke veed, hvad Danmark fordrer, naar man ikke veed, hvad Danmark vil give, hvor kan man da troe, at noget dueligt Menneffe i Colonierne vil have Lyst til at varetage et offentligt Hverv og tage Sæde i Colonialraadet? Nei, skal den gamle Uklarhed vedblive, vil der ikke blive arbeidet paa Andet, end hvad Gouverneuren forelægger Raadet, og saaledes vil vedkommende Minister — jeg maa her forudsikke den Bemærkning, at jeg aldeles ikke tager noget Hensyn til Personligheder; Personligheder vide vi Alle verle og undertiden temmelig hyppigt — have det i sin Magt at

forhindre Udtalelser om de Rettigheder, der kunne være gavnlige og vigtige for Colonierne, og, gjør han det ikke, saa vil han dog paa et senere Stadium have andre Midler til at kunne forhindre, at sige Rettigheder gives Colonierne. Den Finantsminister, som tilfældigvis maatte beklæde Posten, vilde blive den egentlige Gouverneur, og den saakaldte Gouverneur vilde blive aldeles uden nogen selvstændig Betydning. Den ringeste Sag maatte forelægges Ministeren til Afgjørelse, og hvad vilde dette fremvirke Andet end Lunkenhed og Ligegyldighed i selve Colonierne. Det var derfor, at vi havde tilladt os at foreslaae disse enkelte garanterende Grundbestemmelser, der dog, som jeg tillod mig at bemærke, kun skulde betragtes som antydede. Jeg skal ikke forbigaaet gaae nærmere ind paa disse Grundbestemmelser, men skal blot med nogle faa Ord yttre mig om et Par Punkter af dem. Vi have forbeholdt Colonierne, at Kongen skulde besætte Embederne; det var, fordi man derved vilde søge at bevirke, at man kunde komme ud over den Tilstand, hvori det Hele nu er, da fem Sjettedele af Embedsmændene ere constituerede enten af Ministeren eller Gouverneuren. Vi have endvidere udhævet, at dansk Lov og Ret skulde gjælde og gjælde for Alle; dette er ffeet, fordi det under Slaves Tilstanden bogstaveligen ikke var Tilfældet, at dansk Lov og Ret var gjældende for Alle. Vi have tilladt os at foreslaae, at Skatter ikke skulde kunne paalægges og ophæves vilkaarligt; dette er en høist vigtig Rettighed, men hvor staaer den vel skreven for Vestindien? Vi have fremdeles tilladt os at gjøre nogle Forslag med Hensyn til Indtægternes og Udgifternes Anvendelse; dette er Hovedhjørnen i vort hele Forslag. Jeg skal under Sagens videre Behandling komme tilbage dertil. Et saadant Punkt i Colonialloven vil upaatvivleligt blive modtaget med megen Paafjønneelse i Colonierne, da det er Betingelsen for al fornuftig Regjering i Fremtiden, hvilket jeg maaffee senere vil faae Leilighed til at vise. Endelig have vi foreslaaet, at de coloniale Hovedregnskaber skulle bekendtgøres, forelægges og foranstaltes reviderede af Colonialraadet. Ministeren bemærkede, at Lovfor-